

VED GRAVEN

Fager kveldsol smiler over heimen ned,  
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,  
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,  
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,  
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

*Takk for at dere var med oss i dag.*

*Familien*

*Forrettende: Birgith Borch Lenes Østnes*

*Organist: Thomas Monrad Erlandsen*

*Solosang: Per Kristian Tevik*



BERTELSEN  
GRAVFERD



© innmemory.no



*Erling Henry Skogseth*

f. 19.11.1948 - d. 11.03.2024

*Begravelse*

*Heim kirke*

*onsdag 20. mars 2024*

## I KIRKEN

### *Preludium*

---

Jeg er en seiler på livets hav, på tidens skiftende bølge.  
Den Herre Jesus meg kursen gav, og denne kurs vil jeg følge.  
Jeg stevner frem mot de lyse lande med livsens trær på de skjønne strande,  
hvor evig sol og sommer er.

Iblant jeg seiler for medvinds bør i andres kjølvann og følge  
som just lik meg denne reise gjør hen over jordlivets bølge.  
Og havet smiler, og solen skinner, min dag så stille og blid henrinner,  
mens vinden fyller alle seil.

Mitt skip er lite og havet stort, det rommer tusene farer.  
Men storm og bølge ei skyller bort det skip som Herren bevarer.  
For ennå skjer det som før det gjorde, når Jesus selv kommer innen borde,  
da legger havet seg igjen.

La ankret falle! Jeg er i havn i ly for brenningens vover!  
Jeg kaster meg i min Frelsers favn, han som har hjulpet meg over.  
Og kjente, elskede stemmer kaller, mens ankret sakte og stille faller  
i evighetens lyse land.

---

*Solosang - Jag trodde änglarna fanns*

Alltid freidig når du går veier Gud tør kjenne,  
selv om du til målet når først ved verdens ende!

Aldri redd for mørkets makt! Stjernene vil lyse;  
med et Fadervår i pakt skal du aldri gyse.

Kjemp for alt hva du har kjært, dø om så det gjelder!  
Da er livet ei så svært, døden ikke heller.

---

*Solosang - Det fine vi hadd sammen*

---

Å leva, det er å elska det beste di sjel fekk nå;  
å leva, det er i arbeid mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet å finna det største verd;  
å leva, det er å vinna til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja all urett og lygn i grav;  
å leva, det er som havet å spegla Guds himmel av.

---

*Postludium*